

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **G., a.s.**, so sídlom v B., zastúpeného JUDr. P. H., advokátom v K., proti žalovanému **B., s.r.o.**, so sídlom v K., o zaplataenie 709,66 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 29 C 30/2008, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 27. mája 2010 sp. zn. 4 Co 366/2008 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Košiciach z 14. septembra 2010 sp. zn. 4 Co 366/2008, takto

r o z h o d o l :

Z r u š u j e rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 27. mája 2010 sp. zn. 4 Co 366/2008 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Košiciach z 14. septembra 2010 sp. zn. 4 Co 366/2008 a rozsudok Okresného súdu Košice II z 25. septembra 2008 č.k. 29 C 30/2008-60 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Košice II z 19. novembra 2008 č.k. 29 C 30/2008-83 a konanie **z a s t a v u j e**.

Žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Košice II rozsudkom z 25. septembra 2008 č.k. 29 C 30/2008-60 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Košice II z 19. novembra 2008 č.k. 29 C 30/2008-83 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplataenia 709,66 € s 9,5 %-ným ročným úrokom z omeškania od 4. februára 2007 do zaplataenia ako náhrady vyplateného poistného plnenia podľa § 12 ods. 1 písm. f/, g/ zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalobcovi uložil povinnosť nahradit' žalovanému trovy konania 8 214,-- Sk na účet právneho zástupcu žalovaného do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca

nepreukázal skutočnosti, na základe ktorých sa domáhal náhrady poistného plnenia. Navyše na základe žalobcom predložených dôkazov nebolo možné určiť pasívnu legitimitáciu žalovaného v tomto spore. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Krajský súd v Košiciach na odvolanie žalobcu rozsudkom z 27. mája 2010 sp. zn. 4 Co 366/2008 v spojení s opravným uznesením z 14. septembra 2010 sp. zn. 4 Co 366/2008 rozsudok súdu prvého stupňa v spojení s opravným uznesením potvrdil. Žalobcu zaviazal, aby do troch dní od doručenia rozsudku zaplatil žalovanému náhradu trov odvolacieho konania 58,40 € na účet jeho právneho zástupcu Mgr. R. H..

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu v spojení s jeho opravným uznesením podal žalobca dovolanie. Žiadal, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu v spojení s opravným uznesením ako aj prvostupňového súdu v spojení s opravným uznesením zrušil a konanie zastavil. Prípustnosť a dôvodnosť dovolania vyvodzoval z § 237 písm. b/ O.s.p. Uviedol, že žalovaný ako obchodná spoločnosť zanikol 4. novembra 2009 výmazom z obchodného registra, čo znamená, že stratil spôsobilosť byť účastníkom konania. Krajský súd napriek uvedenému rozhodol v danej veci rozsudkom 27. mája 2010. Opravné uznesenie týkajúce sa trov konania bolo vydané 14. septembra 2010. Odvolací súd sa neriadil § 103, § 104 O.s.p., § 107 ods. 4 O.s.p. a neskúmal podmienky konania. Jeho rozhodnutie je preto nesprávne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), či jeho opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré týmto opravným prostriedkom možno napadnúť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. Dovolanie proti rozsudku je prípustné, ak smeruje proti rozsudku, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 O.s.p.), alebo proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo proti rozsudku, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil

vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 (§ 238 ods. 3 O.s.p.). V danom prípade dovolanie smeruje proti rozsudku, ktorý nevykazuje znaky niektorého z uvedených rozsudkov, preto prípustnosť dovolania z týchto ustanovení nemožno vyvodiť.

Vzhľadom na obsah dovolania a tiež zákonnú povinnosť skúmať, či napadnutý rozsudok nebol vydaný v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 O.s.p.), neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa ďalej zaoberal aj otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu vtedy, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Ustanovenie § 237 O.s.p. nemá žiadne obmedzenia vo výpočte rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný a ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v tomto ustanovení, možno ním napadnúť aj rozhodnutia, proti ktorým je inak dovolanie procesne neprípustné. Pre záver o existencii niektorej z uvedených procesných väd nie je rozhodujúci subjektívny názor účastníka o tom, že v konaní došlo k jednej z týchto väd, ale len jednoznačne, všetky pochybnosti vylučujúce zistenie, že konanie je skutočne postihnuté niektorou z taxatívne vymenovaných väd.

Dovolateľ vady konania v zmysle § 237 písm. a/, c/ až g/ O.s.p. nenamietal a v dovolacom konaní vady tejto povahy nevyšli najavo. Prípustnosť dovolania preto z týchto ustanovení nemožno vyvodiť.

V dovolaní sa namieta existencia vady konania v zmysle § 237 písm. b/ O.s.p.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 O.s.p. ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak vec nespadá do právomoci súdov alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania príslušnému orgánu; právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované.

Podľa § 107 ods. 4 O.s.p. ak po začatí konania zanikne právnická osoba, súd pokračuje v konaní s jej právnym nástupcom, a ak právneho nástupcu niet, súd konanie zastaví.

V zmysle vyššie citovaného § 103 O.s.p. súd je povinný v každom štádiu konania prihliadnuť na to, či sú splnené zákonom stanovené podmienky (procesné podmienky konania), aby súdne konanie mohlo prebehnúť a súd mohol vydať rozhodnutie. Medzi základné procesné podmienky (okrem iných), ktoré má súd povinnosť si všímať aj bez návrhu po celý čas konania, je splnenie podmienok civilnoprocesnej subjektivity, t.j. spôsobilosti byť účastníkom konania. Spôsobilosť byť účastníkom konania znamená mať procesné práva a povinnosti, ktoré zákon účastníkovi priznáva, resp. ukladá. Jej predpokladom je hmotnoprávna subjektivita vo význame spôsobilosť mať práva a povinnosti podľa hmotného práva. Spôsobilosť byť účastníkom konania má ten, kto má spôsobilosť mať práva a povinnosti, inak len ten, komu ju zákon priznáva (§ 19 O.s.p.). Spôsobilosť mať práva a povinnosti majú aj právnické osoby (§ 18 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Právnické osoby vznikajú dňom, ku ktorému sú zapísané do obchodného alebo iného zákonom určeného registra, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje ich vznik inak (§ 19 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Právnická osoba zapísaná v obchodnom registri alebo v inom zákonom určenom registri zaniká dňom výmazu z tohto registra, pokiaľ osobitné zákony neustanovujú inak (§ 20a ods. 2 Občianskeho zákonníka).

V danej veci sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplata 709,66 € (21 379,29 Sk) s príslušenstvom ako náhrady vyplateného poistného plnenia podľa § 12 ods. 1 písm. f/, g/ zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Okresný súd Košice II rozhodol vo veci rozsudkom z 25. septembra 2008 č.k. 29 C 30/2008-60 v spojení

s opravným uznesením Okresného súdu Košice II z 19. novembra 2008 č.k. 29 C 30/2008-83. Proti prvostupňovému rozsudku podal žalobca 12. novembra 2008 odvolanie. Z výpisu z obchodného registra Okresného súdu Košice I je zrejmé, že žalovaný (zapísaný v oddiele X, vo vložke číslo X) bol rozhodnutím súdu o zrušení obchodnej spoločnosti bez likvidácie podľa § 68 ods. 3 písm. c/ Obchodného zákonníka zrušený z dôvodov podľa § 68 ods. 6 Obchodného zákonníka. Žalovaný bol **4. novembra 2009** na základe uznesenia Okresného súdu Košice I z 2. septembra 2009 č.k. 9 Cbr 59/2009-31 vymazaný z obchodného registra, to znamená, že žalovaný stratil spôsobilosť byť účastníkom konania. Nedostatok spôsobilosti byť účastníkom konania je jednou z neodstrániteľných podmienok konania a má za následok zastavenie konania. Tým, že krajský súd napriek tomu, že žalovaný stratil spôsobilosť byť účastníkom konania (zanikol bez právneho nástupcu), konal a v merite veci rozhodol rozsudkom z 27. mája 2010 sp. zn. 4 Co 366/2008 v spojení s opravným uznesením z 14. septembra 2010 sp. zn. 4 Co 366/2008, zaťažil konanie vadou v zmysle § 237 písm. b/ O.s.p.

Z dôvodu, že konanie bolo v danej veci postihnuté procesnou vadou v zmysle § 237 písm. b/ O.s.p., zrušil dovolací súd rozsudok krajského súdu v spojení s opravným uznesením (§ 243b ods. 1 O.s.p.) a rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením a konanie zastavil (§ 243b ods. 3 O.s.p.).

O trovách konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože konanie bolo zastavené.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. februára 2011

JUDr. Martin Vladik, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová